

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קס"א ע"א

פרשת שלח לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ס ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּלִישָׁנָא בִּישָׁא, לָא הָוָה קָאִים עֲלֵמָא רַגְעָא חַד. מֵאן אִוְמְנָא דְּלִישָׁנָא בִּישָׁא, נְחָשׁ. וְרָזָא דְּמִלָּה, מִדְּאֲתָא נְחָשׁ עַל חוּהָא אֲטִיל בָּהּ זִוְהֵמָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְעַל כָּלָא מְחַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בַּר מִן לִישָׁנָא בִּישָׁא. בְּגִין דְּכִתִּיב, (תהלים יב) אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁוֹנֵנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֲתָנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ.

תרגום לעברית

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, אֲלֵמָלָא הָיוּ נִכְנָסִים יִשְׂרָאֵל לְאַרְצָא בְּסִימֵן (כאמנות) לְשׁוֹן הָרַע, לֹא הָיָה הָעוֹלָם עוֹמֵד אֲפִלּוּ רַגַע אֶחָד. מִי אָמֵן שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע? הַנְּחָשׁ. וְסוּד הַדְּבָר - מִשְׁבָּא הַנְּחָשׁ עַל חוּהָא הֲטִיל בָּהּ זִוְהֵמָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְעַל הַכֹּל מוֹחֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, פָּרַט לְלִשְׁוֹן הָרַע, מִשּׁוֹם שְׁפָתוֹב (תהלים יב) אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁוֹנֵנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֲתָנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, כַּמָּה עֶבֶד הָהוּא לִישָׁנָא בִּישָׁא, גָּזַר עַל אֲבִהֶתְנָא דְּלֹא יִיעוֹל לְאַרְעָא וּמִיתוּ אִינוּן דְּאָמְרוּ. וְאִתְגָּזַר בְּכִיָּה לְדָרִי דָרִין. (כל שכן הכא דאפיקו לישנא בישא על כלא) כְּבִיכּוֹל כִּיּוֹן דְּאֲפִיקוּ עַל אֲרַעָא קִדִּישָׁא, כְּאִילוּ אֲפִיקוּ עֲלֵיהָ. בְּגִין כֹּךְ קִנִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל

דא, (כלומר קני לשמיה) וקאימו ישראל כלהו לאשתצאה מעלמא, אלמלא בעותיה דמשה. (במדבר י"ג) ויספרו לו ויאמרו וגו'. אמר רבי חייא, מאי שנא הכא ויספרו, ולא כתיב ויגידו, או ויאמרו. אלא כל חד אוליה מלה בלחודוי. ויגידו, בכל אתר רמז קא רמזו בחכמתא, והא אתמר. ויאמר, אמירה בעלמא. ויאמרו, הרהורא דלבא. ויאמרו, תפקידתא. והא אוקימנא בכמה אתר. ויספרו, פרישותא דמלה בכל אתר.

תרגום לעברית

בא וראה כמה עשה אותו לשון הרע; גזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ, ומתו אלה שאמרו, ונגזרה בכיה לדורי דורות. (כל שכן כאן שהוציא לשון הרע על הכל) כביכול כיון שהוציאו על הארץ הקדושה, כאלו הוציאו עליו. בגלל זה קנא הקדוש ברוך הוא על זה, (כלומר קנא לשמו) ועמדו ישראל כלם להשמיד מהעולם אלמלא תפלת משה. ויספרו לו ויאמרו וגו'. אמר רבי חייא, מה שונה כאן ויספרו, ולא כתוב ויגידו או ויאמרו? אלא כל אחד מלמד דבר לבדו. ויגידו - בכל מקום רמז הוא רמזו בחכמה, והרי נתבאר. ויאמר - אמירה בעלמא. ויאמרו - הרהור הלב. ויאמרו - פקדה. והרי בארנו בכמה מקומות. ויספרו - פרוש הדבר בכל מקום.

טקסט הזוהר

באנו אל הארץ, הלכנו מפעי ליה. אלא באנו, עאלנא לתמן לההיא ארעא דהוית משבח בכל יומא, והוית אמרת דלית דכוותה. וגם זבת חלב ודבש היא. רבי יצחק אמר, מאן דבעי למימר כדיבא, אמר מלה דקשוט בקדמיתא, בגין דיהמנו ליה כדבוי.

תרגום לעברית

באנו אל הארץ. הלכנו הנה צריה לו להיות! אלא באנו, נכנסנו לשם לאותה ארץ שהיית משבחה בכל יום והיית אומר שאין כמותה, וגם זבת חלב ודבש היא. רבי יצחק אמר, מי שרוצה לומר כזב, אומר דבר אמת בהתחלה, כדי שיאמינו לו כזביו.

רבי חייא אמר, (אלא) הָכִי אָמְרוּ, עֲלֵנָּא לְהֵימָּא אֲרַעָא דְהוּיָת מְשַׁבַּח לָהּ כָּל יוֹמָא וְאִמְרַת דְּלִית דְּכוּוּתָהּ, (וגם זבת חלב ודבש היא), וְאִרְיַמַּת שְׂבָחָא עַל כָּלָּא. וְלֹאֵו הָכִי, דִּהָא זֶה פְּרִיָּה, אֲתַכְּלָא חַד מֵאִינוּן זְעִירִין קִטְפוּ. אָמְרוּ, אִי לָדָא אַחֲסִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, וְסִבְלוּ כָּל אִינוּן עֲקֻתִּין וְלִיאוּתִין, הָא בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם אִית אֲתַכְּלִין וְאִיבִין דְּאַרְעָא יִתִּיר, עַל חַד תְּרִין. (במדבר י"ג) אָפֶס כִּי עָז הָעָם, אִוְרַחִיָּה דְּעֻלְמָא דְּאִינוּן גְּבוּרִין מְגִיחֵי קֶרְבָּא יִתְבִּין לְבָר, לְאַסְתְּמָרָא אֲרַחֲיָן. וְהָכָא אָפִילוּ אִינוּן בְּנֵי מִתָּא, תְּקִיפִין גְּבוּרִין. וְהָעָרִים בְּצוּרוֹת, דְּאָפִילוּ כָּל מְלָכִין דְּעֻלְמָא יִתְכַּנְּשׁוּ עֲלֵיהֶו. לֹא יַעֲבֹדוּן בְּהוּ פְּגִימוּתָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל מַה דְּאָמְרִי, בְּלִישְׁנָא בִּישָׁא אָמְרוּ, וְקִשְׁיָא מְכֻלָּהוּ, דְּכִתִּיב עֲמֶלֶק יוֹשֵׁב בְּאַרְצָא הַנֶּגֶב. לְבָר נָשׁ דְּנִשְׁכִּיָּה חוּיָא, כִּד בְּעָאן לְאַגְזָמָא לִיָּה, אָמְרִי הָא חוּיָא הָכָא.

תרגום לעברית

רבי חייא אמר, (אלא) כֹּה אָמְרוּ: נִכְנַסְנוּ לְאוֹתָהּ אֶרֶץ שְׁהִיָּת מְשַׁבַּחָה כָּל יוֹם וְאִמְרַת שְׁאִין כְּמוֹהָ, (וגם זבת חלב ודבש היא), וְהִרְמַת שְׂבָחָה עַל הַכֹּל - וְלֹא כֹה, שְׁהִרִי זֶה פְּרִיָּה, אֲשֶׁכוֹל אֶחָד מֵאוֹתָם קִטְנִים קִטְפוּ. אָמְרוּ: אִם לְזֶה הוֹרִישׁ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל וְסִבְלוּ כָּל אוֹתָן צָרוֹת וְעִיפוֹת, הִרִי בְּאַרְצָא מִצְרַיִם יֵשׁ אֲשֶׁכוֹלוֹת וּפְרוֹת הָאֶרֶץ יוֹתֵר, עַל אֶחָד שָׁנִים. אָפֶס כִּי עָז הָעָם. דֶּרֶךְ הָעוֹלָם שְׁאוֹתָם גְּבוּרִים עוֹרְכֵי הַקֶּרֶב יוֹשְׁבִים בַּחוּץ לְשֹׁמֵר הַדְּרָכִים, וְכָאן אָפִילוּ אוֹתָם בְּנֵי הָעִיר תְּקִיפִים גְּבוּרִים. וְהָעָרִים בְּצָרוֹת, שְׁאָפִילוּ כָּל מְלָכֵי הָעוֹלָם יִתְכַּנְּסוּ עֲלֵיהֶם, לֹא יַעֲשׂוּ בָּהֶם פָּגָם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל מַה שְׁאָמְרוּ, בְּלִשׁוֹן הָרַע אָמְרוּ, וְהִקְשָׁה מִהַכֹּל - שְׂכָתוֹב עֲמֶלֶק יוֹשֵׁב בְּאַרְצָא הַנֶּגֶב. לְבָן אָדָם שֶׁנִּשְׁכָּו נֶחֱשׁ, כְּשֶׁרוֹצִים לְהַפְחִיד אוֹתוֹ, אוֹמְרִים: הִנֵּה נֶחֱשׁ כָּאן.

רבי אבא אמר, ודאי דא קשׁיׁא מכל מה דאמרׁי, כלומר, ההוא דאגח קרבא בכלא, הא
הכא זמין. ובאן אתר. בארץ הנגב, דהא הוא אתר לאעלאה ביה. מיד ותשא כל העדה
ויתנו את קולם. קביעו בכיה לדורות, לעלמין, בההוא ליליא.

תרגום לעברית

רבי אבא אמר, ודאי זה קשה מכל מה שאמרׁו, כלומר, אותו שעורר קרב בכל הרי כאן
זמין. ובאיזה מקום? בארץ הנגב, שהרי הוא המקום להכניס בו. מיד - ותשא כל העדה
ויתנו את קולם. קבעו בכיה לדורות, לעולמים, באותו לילה.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי, עיטא נסיבו על כלא, לאפקא שום ביש. מאי על כלא. על ארעא, ועל
קודשא בריה הוא. אמר רבי יצחק, על ארעא תינח. על קודשא בריה הוא מנין. אמר
ליה משמע דכתיב, אפס כי עז העם. מאן יכול בהו. כי עז העם דייקא. וכתיב עמלק
יושב בארץ הנגב, כדין גרמו כל האי, כמה דאתמר. ובקא קודשא בריה הוא לשיצאה
לון מן עלמא, הדא הוא דכתיב, (תהלים קו) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד
בפרץ לפניו וגו'. (במדבר יד) ועתה יגדל נא כח יי. רבי אחא ורבי יוסי אמרי, זכאי
אינון ישראל מעמין עובדי כוכבים ומזלות דעלמא. דקודשא בריה הוא אתרעי בהו,
ואתכניי בהו, ואתפאר בהו, דהא עלמא לא אברי אלא בגיניהון דישׁראל, דישׁתדלון
באורייתא, בגין דחד בחד אתקשרון. וישׁראל לתתא בהאי עלמא, אינון קיומא דיליה,
וקיומא דכל שאר עמין, אימתי בזמן דעבדי רעותא דמאריהון.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, עצה לקחו על הכל להוציא שם רע. מה זה על הכל? על הארץ ועל
הקדוש ברוך הוא. אמר רבי יצחק, על הארץ בסדר, על הקדוש ברוך הוא מנין? אמר
לו, ממשמע שכתוב אפס כי עז העם. מי יכול להם? כי עז העם דוקא. וכתוב עמלק

יושב בארץ הנגב, ואז גרמו כל זה, כמו שנתבאר. ורצה הקדוש ברוך הוא להשמידם מהעולם. זהו שכתוב (תהלים קו) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו וגו'. ועתה יגדל נא כח ה'. רבי אחא ורבי יוסי אמרו, אשריהם ישראל מעמים עובדי כוכבים ומזלות של העולם, שהקדוש ברוך הוא רוצה בהם והתכנה בהם והתפאר בהם, שהרי העולם לא נברא אלא בשביל ישראל שישתדלו בתורה, משום שאחד באחד התקשרו, וישראל למטה בעולם הזה הם קיומו, וקיום של כל שאר העמים. אימתי? בזמן שעושים רצון רבונם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"א ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תא חזי, כד ברא קודשא בריך הוא בר נש בעלמא, אתקין ליה כגוונא עלאה (יקירא), ויהב ליה חיליה ותוקפיה באמצעייתא דגופא, דתמן שריא לבא. דהוא (מזונא) תוקפא דכל גופא, ומתמן אתון כל גופא. (וכל אינון שייפי דגופא מתמן אתונו) והא לבא אחיד

תרגום לעברית

בא וראה, כשברא הקדוש ברוך הוא אדם בעולם, התקינו כדגמה עליונה (מכבדת), ונתן לו כחו ותקפו באמצע הגוף, ששם שורה הלב, שהוא חזק (ומזון) כל הגוף ומשם נזון כל הגוף. (וכל אותם איברים שבגוף משם נזונו) והרי הלב אחוז ומתחזק במקום עליון שלמעלה (ואחוזבו), שהוא מח הראש ששורה למעלה, וזה נקשר בזה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

